

Zaspancem.

Posvetil Fr. Ločniškar.

1.

Solnce nad gorami
vse zaspance dramí:
„Na nogé, pokonci!
Materí že v lonci
mleko je vzkípelo!
Kdor ne gre na delo,
ta zaspi kosilo —
ne samo kosilo,
lahko svojo srečo,
da na starost vrečo
bo na rami nosil,
milo kruha prosil ...“

2.

Solnce ljubeznivo
včasih nagajivo
rado deci mali
naredi kaj v šali.
Rad izpod odeje
se zaspanček smeje —
solnce pa v zaspane
mu oči kar plane,
da zaspanček dramen
reče spancu — amen ...

3.

Sije solnce zlato
na zeleno trato.
Rože okrepčuje,
to pripoveduje:
„Vse je že na delo
danes pohitelo,
Tončka le še spanje
v postelji objemlje,
dasiravno dan je.
Danes pa za šalo
bom mu pokazalo,
da kaj revno žanje,
kdor podnevi dremlje.

Včeraj deček v hosti
bil je poln radosti.
Čmrlje v panj je stresel,
jih domov prinesel.

Danes pa za šalo
panj mu bom segrelo,
čmrlje vun na delo,
po medu nagnalo. —
To brní, vrší iz panja
čmrljev roj,
Tonček pa smrči in sanja:
„Med bo moj!“
Ker predolgo deček spi,
čmrlji bodo mu ušli ...

4.

Trdno spanje spava Tonček.
Tam na peči čaka lonček
mlečnate ga kaše —
najbolj zdrave paše
za mladino
in starino. —

Mačka sladko jed zaduha,
gleda v postelji lenuha
in se loti lončka ...
Lokca, lokca, da za Tončka
preostane kup črepinj —
za ušesa neposlušna
pa še prav gorak spomin ...

5.

Kadar Janezek naš vstane,
mane si oči zaspane,
joka, „kislico prodaja“,
ker bi rad še — aja, aja ...

Nič ne vidi, nič ne sliši,
kot igral bi slepe miši,
semintja se motovili,
milo jokati se sili.

Oni dan po sobi v srajci
skakal je kot mladi zajci,
ker pustili niso mati
dečku čez potrebo spati.

V joku videl ni posode
sredi sobe polne vode —
enkrat skoči še in — paf —
zvrne zadenjsko se v škaf ...

